

Betula maximowicziana

Hoogte	15 - 25 (30) m, snelgroeiend
Kroon	ovaal, halfopen kroon, grillig groeiend
Schors en takken	geelwit tot grijswit, iets afbladderend
Blad	ovaal tot eirond tot hartvormig, heldergroen, 10 - 15 cm
Herfstkleur	geel
Bloemen	katjes, ♂ 5 - 7 cm met 2 - 4 bijeen, ♂ 8 - 12 cm met 3 - 4 bijeen
Vruchten	vruchtkatjes tot 7 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle, behalve klei
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	3 (-40,0 tot -24,5 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind, waardboom voor vlinders
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen
Vorm	hoogstam boom, meerstammige boom
Oorsprong	Midden- en Noord-Japan

In zijn oorspronkelijk groeigebied een boom tot 30 m. Snelgroeiend met een half open, losse kroon die regelmatig van vorm is. In cultuur circa 20 m, vaak meerstammig met zware gesteltakken. Breedte van de kroon is 8 - 10 m. De bast van de stam en de zware hoofdtakken kleuren aanvankelijk opvallend glimmend oranjebruin en hebben brede lenticellen. Later veranderend naar grijsig grauwwit en afbladderend in papierdunne stroken. Jonge twijgen zijn bruinrood. De bladeren zijn voor een berk vrij groot en zijn hartvormig. De bladrand is onregelmatig gezaagd, de bladtop is toegespitst en de bladvoet is hartvormig. Opvallend is de botergele herfstkleur. De bloei verschijnt pas halverwege het voorjaar tijdens het ontluiten van het blad. Mannelijke katjes zijn opvallend lang. Oppervlakkig wortelend met een fijn vertakt wortelgestel. Gevoelig voor strooizout.